

Mi leszek, ha nagy leszek?

Nagyon sok érdekes munka létezik. Mivel nagy az érdeklődési köröm, így nehéz választani, mi is szeretnék lenni.

Kicsiként profi táncos akartam lenni. Nemrég elgondolkodtam azon is, hogy színész vagy énekes leszek, hisz ki tudja, milyen jól tudok majd a jövőben énekelni. Azonban az a szakma, ami már nagyjából négy éve foglalkoztat, az a fotózás. Nagyon szeretek fotózni, főleg égboltot és tájat.

Annyira csodálatos ez a természet, hogy meg kell örökíteni. Nem melleleg így - remélem - sokat tudnék utazni, és én imádok utazni.

Ha kicsit megállunk, és nem rohanunk a világgal, magunk is tapasztalhatjuk, milyen csodákkal teli ez a világ. Más országok, más hagyományok, más tájak, de ha szabadjára engedjük a fantáziánkat, megláthatjuk a varázslatosságát a különbözőségében.

Akárhányszor kint állok az erkélyen, mást látok, eltérő színeket, eltérő formájú felhőket és csillagokat. Talán az a kedvencem ebben a munkában, hogy soha nem fotózom le kétszer ugyanazt, hisz minden másodpercben változik a táj.

Tavaly a születésnapomra egy könyvet kaptam a szüleimtől, amiben a fotózásról írnak. Ez még jobban megerősített abban, hogy azt csináljam, amit szeretnék.

Ha mindenki a világon egy időpontban lefotózna valamit, egyértelműen mást látnánk. Az egyik képen tájat, a másikon pedig egy virágcsokrot látnánk. Mindenki azt fotózná le, amit a legszebbnek vagy legfontosabbnak tart. Azt hiszem, ez a fotózás lényege.

Ebben a hivatásban nagyon fontos a kreativitás, enélkül nehéz egy fotót is készíteni. A türelem és nyitottság az új dolgokra is fontos. Minden fényképésznek megvan a maga stílusa. A stílus vonatkozhat a színek kompozícióra, a szerkesztésre vagy arra, hogy mit fotóz le. Nekem még nincs egy kifejezett stílusom, de idővel ez változhat, sőt nagy valószínűséggel változni is fog.

Kárpáti Rebeka 8.b

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és AMI